INFORMATIU
DE L'ASSOCIACIÓ DE LA FESTA DE MOROS I CRISTIANS DE LLEIDA
III Època - Número 9-Juny 2016

BUTLLETÍ MIC

Associació de la Festa Moros i Cristians de Lleida

SUMARI

Entrada de Gala i Batalla	1
Els Musa	2-3
Els Urgellencs	4-5
Comparses bàndol moro	6-7
Comparses bàndol cristià	8-9
Les Ambaixades	10
Entrada infantil	11
Concurs de bandes	11
Galeria cap d'esquadra	12

COMPARSES CRISTIANES

COMPARSES MORES

EL CENTRE HISTÒRIC PLE DE GOM A GOM PER VEURE L'ENTRADA DE GALA.

15/05/16

A dos quarts de set del vespre i després de una salva de pirotècnia, les tropes mores encapçalades pel seguici de la capitania dels Musa amb la raia Montse Vives al capdavant, va començar l'Entrada de Gala des de la Porta del Lleó de la Seu Vella de Lleida. Amb els sons de la "Marxa Mora de Lleida", la saïda del bàndol de la mitja lluna, Maria Font, amb la seva escorta a cavall i un grup de ballarines, artesans i portadores de catifes. Al seu darrere la xeic i l'alam de la comparsa i les seves filades acompanyades per la Banda Simfònica Unió Musical de Lleida.

Radere van desfilar les filades de les comparses dels Banu-Hud i dels Al·leridís, amb els seus xeics i alams al capdavant i la banda de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló.

Allavontes i tot derreng el bàndol cristià, amb la capitania dels Urgellencs, format pel seguici de l'abanderada Roser Carulla i la comtessa i capitana de l'exèrcit de la creu, la Conxita Ripoll, amb grups de música tradicional, soldats templers, màquines de guerra, arquers, aixins com la baronessa i el penó de la comparsa i les seves filades amb la banda de música la Ilerband.

Com és tradicional va finalitzar l'Entrada al monument d' Indivil i Mandoni amb les filades de les comparses dels Anglesola i dels Pallaresos amb les seves baronesses i penons i les bandes de música Ciutat de Fraga i Unió Musical San Diego, de Lloc Nou d'en Fenollet.

En aquesta edició més de 800 persones van desfilar a l'Entrada de Gala, que va ser retransmesa per TV Lleida amb la Xarxa de Televisions Locals de Catalunya.

Les comparses cristianes desfilant pel carrer Cavallers

AI! AL-MIKNASIYYA, SISQUERE TINGUÉSSEU UN NOM MÉS FÀCIL, AFEDEDÉU!

Les tropes esbatussant-se al pont llevadís

15/05/16

Un any més, i com és tradicional a la Festa de Moros i Cristians que es celebra a la nostra ciutat, es va produir l'alternança en lo bàndol guanyador.

Les tropes dels Urgellencs, Anglesola i Pallaresos, sota la direcció de la comtessa Arsenda de Cabrera, se'n van asbaralla's de valent amb lo exèrcit moro dels Musa, Banu-Hud i Al·leridís, que sàviament comandats per la saïda Jalwa al-Abbar al-Miknasiyya defensaven les muralles de la Suda.

I aixíns, després de una lluita aferrissada van aconseguir conquerir Lleida pel bàndol de la creu.

La batalla, amb els parlaments escrits per Ferran Montardit i David Prenafeta, autors del llibre "Lo lleidatà és fàcil", plens de temes d'actualitat i amb un perfecte lleidatà, va tornar a omplir d'un nombrós públic el pont llevadís de la Seu Vella, lloc on novament es va representar la lluita triatrealitzada que portaria a les tropes cristianes a guanyar la confrontació dialèctica.

La batalla, un any més sota la direcció de Ramon Caballol, va acabar amb un magnífic espectacle pirotècnic que redéu!, va deixar al públic bocabadat .

Seguici De La Capitania Mora Dels Musa

Escuts comparses mores

Representació mercat àrab

Escorta de la saïda

La raia dels Musa Montse Vives a cavall

Escorta de la saïda

La comparsa dels Musa a la Seu Vella de Lleida

Maria Font Oncins, Saïda Dels Musa
"L'Emoció Em Desborda, Estic Tant Contenta.."

Ja esta…ja ha passat com un conte de fades. És difícil transcriure en un paper tots els sentiments, les emocions, la por, els nervis; ben bé des d'una filada no penses que tot això es pot viure d'una forma tant intensa, ja és molt emocionant quant formes la filada amb les teves companyes i surts per la Porta del Lleó a trobar l'acolliment de totes aquelles persones que any rere any fidels a la Festa et transmeten el seu carinyo i la seva aprovació. Doncs bé com deia, res és comparable a l'emoció que sens com a saïda.

Tot comença quan en la teva comparsa es decideix que tu representaràs al bàndol moro, de moment no saps massa bé que ha passat i ràpidament et comences a qüestionar, ho podré fer? ho sabré fer? Serè capaç de assumir aquesta responsabilitat? Però els fets es van succeint i no hi ha temps que perdre.

Arriba el dia 22 de novembre, relleu de càrrecs de la festa de Moros i Cristians i ara si que va de debò, a l'acabament d'aquest acte sortiré com a saïda de les tropes mores i a la vegada comença el compte enrere.

Hi ha tantes coses en les que pensar! Segurament un dels primers temes a abordar va ser el seguici que acompanya i obre la desfilada de Gala de la capitania mora. Després de pensar diferents temes ens vam decidir per un zoco on petits i grans mostrarien artesania àrab, acompanyats per un grup de tambors, un ballet, el grup quartana de música tradicional i la parella de gegants moro i mora que feien el tancament del seguici darrere de la saïda. Un altre malt de cap es el vestuari fins que no tens decidit el que agrada i pot anar bé a cada filada.

¡Ah! m'oblidava de l'acompanyament de cavalls a l'abanderada i els de la guàrdia d'honor de saïda. Per fi ja esta tot lligat, ja nomes cal que els diferents grups es posin a treballar. Vull comentar que un tret diferencial de la nostra comparsa Musa és que sempre el seguici de la capitania s'ha fet només amb gent de la nostra ciutat Lleida, per tal d'integrar-los i que puguin viure la Festa des de dintre.

Van començar els assajos de desfilada i de batalla amb una companya fidel "la pluja" estava amb nosaltres com a guardiana dels actes, sort del bon tarannà del Ramon, director escènic de la batalla, que et fa les coses molt fàcils i et transmet la tranquil·litat que a tú et falta .

Finalment hem arribat a l'última setmana, sens acumula la feina, entrevistes a la premsa, entrevista directa des de el plató de Lleida Televisió, entrevista de radio local….tots els matins amunt i avall però gaudint i vivint aquesta experiència que nomes es dona una vegada a la vida.

I arriba el dia 15 de maig, tot està a punt, ja no es pot fer res més. Comença l'entrada infantil, Lleida es mora per tant obrim la desfilada del matí, els nens estan, nerviosos sembla que els hi pesa la

La saïda dels Musa, Maria Font a cavall

responsabilitat, però una vegada la banda de música comença a tocar es posen en marxa amb les caretes radiants, ells saben que en aquell moment son els protagonistes de la Festa.

Tarda a l'Ereta, hora de canviar-nos, de pintar-nos, tot és un caos, els nervis a flor de pell, no ens venen a vestir…la gent que surt per primera vegada no sap com fer-ho, els veterans ajuden, no hi ha temps, som els primers per fer la foto, jo he de marxar, a dalt al turó estan esperant els de la tele. Estic nerviosa pel que deixo enrere però s'ha de dir que a l'hora tothom estava preparat pels fotògrafs. Faig els últims retocs i marxo a pujar al cavall per començar la desfilada.

L'emoció em desborda, estic tant contenta! i ja no sols per mi sino perquè el meu net va en un altre cavall d'escorta i dos mes s'estrenen com a festers, sóc la saïda amb tota l'emoció que el càrrec implica però també sóc una avia feliç que porta cincs nets a les filades.

Batalla, moment inoblidable ho vam passar tan bé preparant-la que penso que la vam gaudir molt, i en aquest moment vull aprofitar per dir que he trobat una contrincant que no podia ser millor, ha estat un plaer treballar, compartir i viure la Festa al costat de la Comtessa Arsenda de Cabrera (Conxita pels amics), he perdut la ciutat però he guanyat moments i persones molt importants.

Gràcies per tot

Maria Font Oncins
Saïda Jalwa Al-abbard Mikmiknasiyya

Conxita Ripoll, Comtessa Dels Urgellencs
"Els Bons Moments Mai No S'Esborren"

No sé ben bé per on començar, pel dia abans … pel dia després … el dia abans nervis, feina … al matí entrevistes i vermut, a la tarda trasllat al local social de l' Ereta dels vestits de boato i trastets varis, l' espasa! sobre tot! "sisquere no mos" la deixem.

Esperar impacient que arribi el Manolo amb els vestits i penses "espero no s'haigo deixat lo meu", no m' atrevia a mirar-lo em va encantar al primer cop d' ull i en van animar a posar-me'l. Una passada! Jo no el vaig escollir, a l' estiu quan vam anar a Ontinyent el Manolo em va dir : "tranquil·la jo ja veig com t'he de vestir…em va enviar el dibuix i em va agradar, després una foto de la tela i pim pam. Contra gustos no hi ha res escrit. A mi em va encantar, el vaig portar molt satisfeta. La nit va ser curta o llarga segons es miri.

Són les set del matí. No sóc l'única que matina, a l' altre costat algú més ja respon al Wasspap : Bon dia URGELLENCS! Gaudiu del dia!

Vestir-se el dia de la Festa és un ritual que sols és apte pels qui vivim la festa des de dins, comencen les pessigolles a l' estómac; surto de casa direcció al local, he quedat per recollir el penó, la bandera i la benera i marxem a esmorzar. Ens segueix el Tomàs Bayo que ha d' enregistrar la Festa pel seu treball de carrera, nosaltres a la nostra… A l' alçada del Roser ens comencem a esvalotar que comenci la festa, que es noti que arribem! La resta de comparsa ens espera al Glaçé. Surten en sentir els crits i els cants. Després d' esmorzar : foto al "Montepio", la Ilerband ja ha arribat. Ara toca traca, aquest any més llarga. Però abans de començar a pujar… SORPRESA i grossa el Jaume apareix amb un penó preciós que diu em regala. No es pot expressar amb paraules sols sentiment. Tothom ho sabia, es clar! Menys jo, sols faltaria!

La comtessa dels Urgellencs, Conxita Ripoll a cavall

La canalla preparada. Quin goig! Tan de debò siguin el futur que la Festa necessita!.

La Roser i jo encapçalem la desfilada cristiana. Costa seguir el pas, sentim més la banda del davant que la nostra… però és clar, no podem desfilar amb pas moro!. Quasi arribant a la plaça Sant Joan veig als de Monzón : uff! Quasi m' emociono! Penso que ja tinc part del boato. Veure passar les tropes des de l' escenari és "xulo"… estic pendent de què arribin els d' Alcoi, fa una estona m' han trucat i diuen que si la Seu Vella era un poble!, jo penso que se'm van arrissar més els pèls pensant que estaven camí d' Andorra… Per fi truquen dient que ja son aquí.

Intent de dinar, taxi i cap a l' Ereta, ja ha arribat la maquilladora, sempre ens ho fem nosaltres però aquest any tot és especial. De moment estic sola, em va bé per relaxar-me però aviat la tranquil·litat es va acabar (ja ja ja). Em vaig vestir pràcticament sola, era fàcil ja ho havia fet el dia anterior. Abraçades amb els companys i enfilar el camí cap al Castell, ens havien dit que a les cinc ens esperava la tele… Arribes al plató esbufegant…A les 17 i 42 …a la Porta dels Lleons…no em pregunteu a qui vaig veure pel camí ni amb qui vaig parlar, color molt color, vaig trobar que aquests any tots els festers anaven guapíssims fossin tropa cristiana o "enemiga".

La meva obsessió era anar a veure els cavalls… tele, foto de comparsa… distribuïm boato i cap a dalt de nou a prendre contacte directe amb els "equinos" festers… Renoi la traca! Va fer que els cavalls moros s' espantessin, sort que encara no havia muntat ningú. El meu "Laurel" inquiet molt inquiet (com

Continua a la pàgina 8

Seguici De La Capitania Cristiana Dels Urgellencs

Eixordadors Grup Timbals de Monzón

Ballesta-Companya de Ponent

Clero i noblesa

La abanderada Roser Carulla a cavall

Cap Bateador a cavall

La comparsa dels Urgellencs a la Seu Vella de Lleida

ENTRADA DE GALA. LES COMPARSES MORES

Comparsa fundada l'any 1.995

Escut en camp d'atzur, un arc de ferradura amb estrella inclosa de vuit puntes i a sota dues gaseles.

Llinatge vingut per lfriqiya, l'Àfrica mediterrània i magribina, dels verds jardins guanyats al desert, i terra de guerrers esforçats i bons creients. Potser parents del brau general conqueridor que pujà amb Tariq al segle VIII. El moro Musa és el més famós de la tradició popular.

La saüda dels Musa

Xeix i alam dels Musa

La raia dels Musa servant la bandera

Escut sobre camp de porpra, els angles amb flors d'or i un creixent de sinople, i enmig dos lleons en cacera de cérvoles.

Llinatge àrab-baladí, segurament iemenita, d'aquella terra que anomenaren "Aràbia feliç".

Tenien gran cultura i noblesa.

Van governar la Taifa de Saragossa durant gran part dels segles XI i XII amb una dinastia que fundà el caid de Lleida. La família dominà la vall de l'Ebre, de Tudela a Tortosa i fins a Dènia.

Xeix i alam dels Banu-Hud

Comparsa fundada l'any 1.995